

Ve správním řízení o rozkladu ze dne 9.12.1999 podaném společností GEODET, spol. s r.o., se sídlem Bítovská 1220, 140 00 Praha 4, zast. jednatelem Ing. Janem Fafejtou, proti rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 167/99-150/3337/99-1l ze dne 25.11.1999 ve věci přezkoumání úkonů zadavatele – Okresního úřadu Šumperk, se sídlem M. R. Štefánika 20, 787 13 Šumperk, zast. přednostou Ing. Adolfem Jílkem, v obchodní veřejné soutěži „na zhotovení návrhu komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Staré Město pod Kralickým Sněžníkem“ vyhlášené dne 30.6.1999 v Obchodním věstníku č. 26/99 pod zn. 077480-26/99 podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb., jsem podle § 59 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení (správní řád), na základě návrhu zvláštní komise, ustavené podle § 61 odst. 2 téhož zákona, rozhodl takto:

Rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže č.j. S 167/99-150/3337/99-1l ze dne 25.11.1999

p o t v r z u j i

a podaný rozklad

z a m í t á m.

O d ů v o d n ě n í

Okresní úřad Šumperk, se sídlem M. R. Štefánika 20, 787 13 Šumperk, zast. přednostou Ing. Adolfem Jílkem (dále jen „zadavatel“), vyhlásil dne 30.6.1999 v Obchodním věstníku č. 26/99 pod zn. 077480-26/99 podle zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 148/1996 Sb. a zákona č. 93/1998 Sb. (dále jen „zákon“), obchodní veřejnou soutěž „na zhotovení návrhu komplexních pozemkových úprav v katastrálním území Staré Město pod Kralickým Sněžníkem“ (dále jen „soutěž“).

V soutěžní lhůtě obdržel zadavatel celkem 11 nabídek, z nichž pět nabídek bylo komisí pro otevírání obálek a komisí pro posouzení a hodnocení nabídek vyřazeno z dalšího posuzování a hodnocení. Následně zadavatel příslušné uchazeče vyloučil z další účasti v soutěži. Jedním ze subjektů, kterého zadavatel svým rozhodnutím ze dne 7.9.1999 č.j. 850-4/99 – Př. vyloučil, byla společnost GEODET, spol. s r.o., se sídlem Bítovská 1220, 140 00 Praha 4, zast. jednatelem Ing. Janem Fafejtou (dále je „uchazeč“).

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč dne 15.9.1999 námitky, kterým statutární zástupce zadavatele po jejich přezkoumání rozhodnutím ze dne 20.9.1999 č.j. 887/99 – Př nevyhověl. Toto rozhodnutí neobsahovalo poučení uchazeče o možnosti podat návrh na zahájení řízení o přezkoumání rozhodnutí zadavatele o námitkách (dále jen „návrh“) u Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže (dále jen „ÚOHS“). Uchazeč však přesto návrh k ÚOHS dne 27.9.1999 podal včas. Tímto dnem bylo podle § 57 odst. 1 zákona zahájeno správní řízení, jehož účastníkem je kromě zadavatele i uchazeč.

ÚOHS vydal dne 25.11.1999 pod č. j. S 167/99-150/3337/99-11 rozhodnutí, kterým návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona odmítl.

Dále své rozhodnutí odůvodnil zejména tím, že součástí návrhu uchazeče není doklad o složení jistoty, kterou může uchazeč poskytnout pouze jednou z forem uvedených v § 24 zákona. Uchazeč poskytl zadavateli jistotu formou potvrzení o vinkulaci vkladu z účtu, jehož majitelem je uchazeč. Výhradní dispoziční právo však nelze zadavateli vinkulací zřídit, neboť osobou oprávněnou k dispozici s vkladem je vždy majitel účtu, který může zmocnit k dispozici s vkladem další osoby, a to písemnou plnou mocí, což vyplývá i z vyjádření bankovního ústavu, který potvrzení o vinkulaci vystavil. Vinkulaci vkladu jako formu poskytnutí jistoty § 24 zákona nepřipouští a případná akceptace vinkulace zadavatelem u některého z uchazečů by byla rovněž v rozporu se zásadou rovnosti uchazečů, která je vyjádřena v § 11 odst. 1 zákona. Při posuzování nabídek byli rovněž vyloučeni uchazeči, kteří jako doklad o poskytnutí jistoty předložili potvrzení o vinkulaci vkladů.

Proti tomuto rozhodnutí podal uchazeč v zákonné lhůtě dne 9.12.1999 rozklad, v němž uvádí, že jeho návrh k ÚOHS byl podán v souladu se zákonem. Doklad o složení jistoty nebyl přiložen k návrhu, neboť jistota nebyla zadavatelem do dne podání rozkladu uvolněna. Podle názoru uchazeče je udivující, že tak jednoduchý úkon jakým je rozhodnutí o odmítnutí návrhu, bylo vydáno až po dvou měsících, a že v tomto rozhodnutí byla diskutována forma poskytnutí jistoty, ačkoliv nemohla být důvodem pro odmítnutí návrhu uchazeče.

Dále uchazeč namítá, že úkony mezi uchazečem a zadavatelem nelze posuzovat podle teprve připravované novely zákona, jak uvádí ÚOHS na str. 3 odst. 2, posl. věta jeho rozhodnutí. Uchazeč však neuvádí, čeho se svým rozkladem domáhá.

Po projednání rozkladu a veškerého spisového materiálu zvláštní komisí a po posouzení případu ve všech jeho vzájemných souvislostech jsem napadené rozhodnutí přezkoumal v celém rozsahu a s přihlédnutím k doporučení této komise dospěl k následujícímu závěru:

ÚOHS tím, že napadeným rozhodnutím návrh uchazeče podle § 57 odst. 2 zákona odmítl, rozhodl správně a v souladu se zákonem.

K jednotlivým námitkám uvedených uchazečem v rozkladu uvádím následující.

Podle § 57 odst. 2 zákona se návrh podává ve dvou vyhotoveních do 7 dnů od doručení rozhodnutí zadavatele. Jedno vyhotovení zasílá uchazeč ÚOHS a jedno zadavateli. V návrhu musí být uvedeno, kdo jej podává, proti kterému úkonu zadavatele směřuje, v čem je spatřováno porušení zákona a čeho se uchazeč domáhá. Součástí návrhu je i přesné označení a adresa zadavatele a doklad o složení uvolněné jistoty (§ 25 odst. 7 zákona). Návrh, který nemá tyto náležitosti, musí ÚOHS odmítnout.

Jednou z podstatných náležitostí řádně podaného návrhu je doklad o složení uvolněné jistoty. Splnění této podmínky předpokládá, aby uchazeč v souladu se zákonem zadavateli ve své nabídce jistotu poskytl. Podle § 24 zákona může být jistota uchazečem poskytnuta buď formou bankovní záruky nebo složením peněžní částky na účet zadavatele, nebo na zvláštní účet uchazeče, k němuž zřídí zadavateli výhradní dispoziční právo. V daném případě poskytl uchazeč jistotu formou vinkulace vkladu, když kopie potvrzení o vinkulaci vkladu byla přiložena k návrhu. Institut vinkulace vkladu je upraven v § 780 odst. 2 občanského zákoníku, podle kterého může vkladatel vázat (vinkulovat) výplatu dané peněžní částky na splnění určité podmínky, tj. v tomto případě zejména na předložení příslušného potvrzení o vinkulaci vkladu.

Vinkulace vkladu uchazeče však není totožná ani s bankovní zárukou, což uvádí i pracovníci IPB, a.s., která potvrzení o vinkulaci vystavila (viz dopis ze dne 8.11.1999, č.j. S 167/99-150/6), ani se složením peněžní částku na účet zadavatele, příp. na zvláštní účet uchazeče, k němuž zadavateli zřídí výhradní dispoziční právo, tj. jedinými formami, kterými zákon poskytnutí jistoty umožňuje. ÚOHS správně a v souladu se zákonem posoudil skutečnost, že výhradní dispoziční právo nelze vinkulací zřídit, neboť osobou oprávněnou k dispozici s vkladem je vždy majitel účtu, což také ÚOHS podrobněji rozvádí v odůvodnění na str. 3 napadeného rozhodnutí, se kterým se plně ztotožňuji.

Uchazeč tedy neposkytl jistotu ve formě stanovené zákonem, neboť formy jistoty jsou vymezeny v § 24 zákona taxativním způsobem. ÚOHS správně a v souladu se zákonem návrh uchazeče z tohoto důvodu podle § 57 odst. 2 zákona odmítl.

K námitce uchazeče ohledně lhůty pro vydání rozhodnutí konstatuji, že ÚOHS vydal rozhodnutí ve lhůtě stanovené v § 49 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb., o správním řízení

(správní řád). Ze správního spisu správního orgánu I. stupně vyplývá, že vydání rozhodnutí ke konci 60denní lhůty bylo opodstatněné, neboť ÚOHS prováděl důkladné šetření týkající se potvrzení o vinkulaci vkladu formou korespondence s IPB, a.s., která jej vydala.

ÚOHS rozhodl podle ustanovení zákona č. 199/1994 Sb., o zadávání veřejných zakázek, ve znění zákona č. 93/1998 Sb., tzn. zákona platného v době zahájení zadávání předmětné veřejné zakázky. Zmínka o připravované novele zákona o zadávání veřejných zakázek, viz str. 3 odst. 2, posl věta napadeného rozhodnutí, měla formu pouhé informativní poznámky o možné budoucí právní úpravě, když její uvedení nemělo žádný vliv na rozhodnutí ÚOHS.

Pro úplnost dodávám, že ÚOHS vždy, i při odmítnutí návrhu, posuzuje případ i po věcné stránce, zda zadavatel v průběhu zadávacího řízení neporušil některá ustanovení zákona. V kladném případě zahajuje řízení z vlastního podnětu a vydá příslušné rozhodnutí. V tomto konkrétním případě nezískal ÚOHS pochybnosti o správnosti postupu zadavatele a nezahájil tedy správní řízení z vlastního podnětu.

Vzhledem k výše uvedenému, když jsem neshledal důvody, pro které by bylo nutno napadené rozhodnutí změnit nebo zrušit, rozhodl jsem tak, jak je ve výroku rozhodnutí uvedeno.

P o u č e n í

Proti tomuto rozhodnutí se nelze podle § 61 odst. 2 zákona č. 71/1967 Sb. o správním řízení, dále odvolat.

Ing. Josef Bednář
předseda Úřadu pro ochranu
hospodářské soutěže

Obdrží:

GEODET, spol. s r.o., se sídlem Bítovská 1220, 140 00 Praha 4, zast.
jednatelem Ing. Janem Fafejtou,

Okresní úřad Šumperk, se sídlem M. R. Štefánika 20, 787 13 Šumperk, zast.
přednostou Ing. Adolfem Jílkem.